

POSUDEK OPONENTKY DIPLOMOVÉ PRÁCE

Diplomant: Radek Hanák

Diplomová práce: Působnost práva EU (89 stran textu)

Oponentka: JUDr. Magdaléna Svobodová, Ph.D.

Univerzita Karlova, Právnická fakulta

Katedra evropského práva

I.

Téma diplomové práce

Diplomant si vybral ke zpracování širokou problematiku působnosti práva EU. Jedná se o teoretické a komplexní téma s mnoha dílčími aspekty, které by vydalo na samostatnou rozsáhlou monografii. Může být ovšem zpracováno i do podoby diplomové práce, pokud se autor podrobněji zaměří na vybrané otázky.

Zvolená problematika klade přiměřené nároky na studenta magisterského studia, obor právo.

II.

Obsahová a formální úroveň práce

Jak bylo uvedeno výše, diplomant si zvolil rozsáhlou problematiku působnosti práva EU. Této skutečnosti si je vědom a zmiňuje ji v úvodu, má ovšem ambici „srozumitelně a uceleným způsobem pojednat o působnosti práva EU“ (str. 9). Ucelené zpracování takto rozsáhlé problematiky s sebou ovšem nutně nese riziko toho, že některé dílčí otázky budou zmíněny jen povrchně. Tím se bohužel vyznačuje i předložená diplomová práce, jak ukazuje např. velmi stručná kapitola o věcné působnosti Listiny základních práv EU (str. 60) či kapitola o časové působnosti Smluv (str. 84), v níž se autor nezabývá touto problematikou z perspektivy přistupujícího či vystupujícího státu, nebo kapitola věnovaná obrácené diskriminaci, kde autor přeskočil z bodu 1) rovnou na bod 4) (str. 37-40).

Vybrané téma v sobě skrývá ještě další úskalí. Pojem „působnost“ se v teorii práva používá obvykle v souvislosti s konkrétní právní normou či právním předpisem (právním aktem). To ostatně autor uvádí i v úvodních kapitolách věnovaných tomuto pojmu obecně (str. 11 a násl.). Ve své práci se však věnuje primárně působnosti celého právního řádu (Evropské unie), což vyžaduje značnou generalizaci. Bývalo by vhodné, pokud by diplomant tento přístup vysvětlil právě v úvodních kapitolách, které tak zůstávají poněkud odtrženy od

vlastního tématu. O zobecnění autor ve své práci sice usiluje, avšak zejména v případě věcné působnosti práva EU nakonec sklouzává k výkladu o věcné působnosti základních smluv (str. 22 a násl.).

Přes určité nedostatky nicméně diplomant podstatu zkoumané problematiky dokázal ve své práci zachytit. Postihl v základních rysech jednotlivá dílčí témata, tj. věcnou, místní, osobní a časovou působnost. Je třeba ocenit zařazení také některých aktuálních otázek, např. obrácenou diskriminaci. S některými názory však lze polemizovat (viz níže).

V diplomové práci jsou obsaženy některé nepřesnosti. Např. pojem „místní příslušnost“ na straně 12 není vhodně zvolen, neboť se používá v procesním právu, unijní právo nezahrnuje právo Euratomu, jak implicitně vyplývá z textu na str. 25. Nelze tvrdit, že jen orgány EU mají rozhodovací pravomoc (str. 73). Účetní dvůr coby orgán Unie rozhodovací pravomoc nemá, zatímco některé unijní agentury je mají (např. Úřad EU pro duševní vlastnictví).

Je třeba kladně hodnotit snahu o zařazení judikatury EU a práci s cizojazyčnou literaturou. Velmi vhodné jsou i konkrétní příklady uvedené zejména v pasážích o časové působnosti. Je jen škoda, že diplomant neuvedl více konkrétních příkladů i v jiných částech své práce.

Autor používá zejména analyticko-syntetickou metodu, zčásti deskriptivní a komparativní metodu (srovnání s vnitrostátním právním řádem). Z hlediska formálního předkládaná práce splňuje požadavky kladené na diplomové práce. Gramatická i stylistická úroveň by ovšem potřebovaly doladit (srov. např. častý výraz „evropská unie“), seznam zkratk je třeba řadit abecedně, sekundární legislativu chronologicky. Text práce je někdy zarovnán do bloku a někdy naopak není.

Jako celek splňuje dle mého názoru předložená diplomová práce požadavky kladené na kvalifikační práce, a doporučuji ji proto k ústní obhajobě.

III.

Otázky k ústní obhajobě

1. Je skutečně žádoucí, aby Evropská unie harmonizovala nabývání státního občanství členských států EU, jak uvádí diplomant na straně 40 (pomineme-li skutečnost, že k tomu nemá svěřenou pravomoc)? Je legitimní, aby EU jakožto mezinárodní organizace stanovila, kde může být a kdo naopak nemůže být státním občanem členského státu?

2. Spadá podle názoru autora společná zahraniční a bezpečnostní politika opravdu pod sdílené pravomoci EU a členských států (str. 60)? Nejedná se spíše o mechanickou aplikaci čl. 4 odst. 1 SFEU, když je zjevné, že se tato politika zásadně odlišuje od politik uvedených v čl. 4 odst. 2 SFEU?

IV.

Závěr

S ohledem na výše uvedené doporučuji diplomovou práci k ústní obhajobě a navrhuji **hodnocení velmi dobře**, podle výsledku ústní obhajoby.

V Praze dne 13. 2. 2017

JUDr. Magdaléna Svobodová, Ph.D.